

"Ik sta als één man achter mijn werk (deel 3)"

Ik sta als één man achter mijn werk-aan een triootje doe ik niet-want drie in de pan is zelfs mij te veel (deel 3)

Jaja, schrijven is toch zo eenvoudig, je gaat achter het toetsenbord zitten en ramt er op los, dan wordt het altijd wat.

Wij vragen ons wel eens af; waar is ons land groot mee geworden?

Ik zal U het antwoord geven om niet.

Het is zo eenvoudig.

De vijf K's: "Klompen, Kaas, Kerk, Kut en Kapitaal"

Een Rotterdammer zal als containerduwer nooit begrijpen wat ik bedoel; de Amsterdamse humor is het die nooit verloren gaat.

De één valt van zijn kruk achterover van het lachen en breekt zijn nek bij het lezen van mijn stories, de ander komt onder de tram. Lijn dertien. Er bleek mij al heel lang weinig verschil te bestaan tussen de opas en omas en de jonge mammas and the pappas met California Dreaming. De Outlet blijft hetzelfde. De Hema ook.

Ik geloof niet dat er nergens één galeriehouder in Nederland is die de belangen van zijn exposanten behartigt en dat is vaak niet eens uit kwade wil, maar vooral door onkunde, onhandigheid in de omgang met kunstenaars van internationale klasse en pure geborneerdheid.

Zo werd ik onlangs verzocht door het edele, pas gehuwde echtpaar K. en M., twee in- en inkeurige hard werkende jonge mensen uit Heerenveen, om deel te nemen aan een wintertentoonstelling in Galerie La Lanka, ergens in een op het platteland onvindbaar achteraf boerderijtje geleid door een onbestemde pensionado die de helft van zijn verbeuzelde tijd in Spanje door brengt, dus mail ik terug dat ik van harte bedankte voor het koninklijke aanbod, maar vermeldde wel even dat exposeren in Galerie La Lanka voor mij hetzelfde was als aanschuiven in de houten bank van een achterlijkenschooltje in Mongolië en sindsdien is er geen Nieuws van het Noordelijk front, dus ik verwacht dat hiermede de eventuele relatie definitief is verbroken. Voor alle betrokkenen het beste, dunkt mij.

De grote lulligheid laat ik graag mijn huis voorbij gaan. Per slot van rekening ben ik autonoom en heb voor het overgrote merendeel van de collegaatjes, die zich als tekenleraar handhaven alleen maar de grootste minachting.

En wanneer ik mij op mijn zo indringende wijze richt tot de intelligente lezer, dan kunnen de vakbroeders die hun fundament hebben op de twijfel aan eigen kunne(n) mij daarmee alleen maar feliciteren, want waar zij nalatig zijn of onzeker over de eigen identiteit spring ik in.

Ik wil de mensen er aan blijven herinneren dat er nog zoiets als de ware kunstenaar bestaat die door roeien en ruiten gaat.

In de beeldende kunstenaarswereld heerst veel arrogantie, maar ook veel schaamte en kruiperige bescheidenheid als gevolg van het ontbreken van elk talent. Er zijn kunstariësten die hun werk gratis weg geven en dat zien als inherent aan het kunstenaarschap-martelaarschap.

Menig artiest is bereid omwille van de schimmige carrière een zesbaansweg van hier tot Schiphol op de knikkende kniën voorover gebogen met de reet naar omhoog schoon te likken.

Het is overduidelijk dat de gehele vaderlandse hippe artiestensien een evident gebrek aan realiteitszin paart aan wanbegrip van de kunsthistorie en het huidige internationale kunstklimaat .

De beeldende kunst is sinds de jaren zestig in een positie gedwongen waarbij het hooguit tot de franje van het maatschappelijk bestel wordt gerekend. De beeldende kunst heeft het verloren van de massaconsumptiedrang en de televisie.

De creativiteit en slagvaardigheid om aan deze ontwikkeling een halt toe te roepen ontbreekt ten ene male bij galeriehouders, kunsthandelaren, kunstkopers, journalisten en last but not least bij de kunstenaar zelf.

Eigen schuld, dikke bult.

Van welke zijde valt eerste hulp bij artistieke ongelukken te verwachten? Van geen enkele! Het subsidieklimaat heeft de kunstariest voor goed bedorven.

Slijmen naar boven, vriendjespolitiek en trappen naar beneden is daar de mentaliteit om een karige staatssubsidie voor twee jaar te verwerven.

De ingepamperde staatskunstenaars zijn slap, week en eerloos als natte stokbroden.

Hun l'art pour l'art mentaliteit heeft zijn uitwerking op de dames en heren kunsten makers niet gemist. Ik heb ze hier in Frankrijk allemaal de deur uitgetrapt! Ook die naar zijn eigen zeggen zo beroemde Rommert Boonstra.

© januari 2013, fredvanderwal, BasicPublishing.nl